

(לפני-כן רשם י.מ.)

(מכאן - ל.צ. 63)

טודי ביוהר

כא/שנ"ח - 28.1.68

218. החיפושים אחרי הצוללת "דקאר"

היו"ר רה"מ ל. אשכול: לפי בקשת אותם חברי-הממשלה שלא היו הבוקר

בישיבת ועדת-השרים לענייני בטחון, הזמנו

שוב את מפקד חיל-הים, כדי שימסור פרטים על היעלמה של הצוללת "דקאר" ועל החיפושים אחריה.

אני מבקש את השר בורג לנהל שיחה זו, מאחר

שאני מוכרח ללכת.

אין חובה על חברי ועדת-השרים לענייני בטחון,

השר י. גלילי:

ששעמד ששמעו את מפקד חיל-הים בבוקר, להישאר

כדי לשמוע אותם הדברים שנית.

צריך להפסיק את הסדר הזה, ששלושת-רבעי מחברי-

השר י. ישעיהו:

הממשלה שומעים את הדברים לחוד, ורבע שומע זאת

לחוד.

לפי בקשתכם חזרנו והזמנו את מפקד חיל-הים כדי

השר מ. דיין:

למסור פרטים.

היו"ר השר י. בורג:

אני מקדם בברכה את מפקד חיל-הים. ראש-הממשלה

ביקש להביא ממני להיות המנחה של שיחה זו, ^החברי-

הממשלה אשר לא שמעו את הדברים, כי הממשלה היתה בדעה שזה עניין כבד-משקל

וראוי שכל חברי-הממשלה יהיה בעלי מידע בעניין זה. מבקש למסור ראשי-

הפרקים ואחר-כך ודאי תהיינה שאלות.

השר ס. כרמל:

מאז הבוקר ועד עכשיו אין שום דבר גוסס?

מפקד חיל-הים אלוף ש. אראל:רק ידיעה מצרפת, על צוללת צרפתית
שאבדה בים-התיכון. דברים מדויקים

עדיין איננו יודעים, היא אבדה כנראה היום או אחמול.

הגנ"ר השר י. כורב:

אני רוצה להעמיד שני אלמנטים, שהייתי מבקש

ממך להתייחס אליהם: (א) האם ישנן אניות

רוטיות בטביעה, שיכולות לפעול על-ידי פצצה-עומק? (ב) האם הנאי

מזג-האוויר הם כאלה, שיש להם השפעה במישרין על אניות בים?

אלוף ש. אראל:

לשאלה הראשונה - ישנן אניות רוטיות באזור,

אנחנו לא יודעים בדיוק מתי ואיפה, אין לנו

מעקב מדויק, טכנית, ישנה אפשרות שהן היו שם. לגבי השאלה השנייה,

מזג-האוויר בהחלט מקשה על החיפושים עד עכשיו, ייתכן שאובדן הצוללת

קשור בזה. ראיתי בעיתונים רמזים, כאילו הצוללת הייתה ישנה, ובגלל זה

לא הייתה טובה, עובדה שקרה דבר כזה לצוללת הצרפתית "מינארב", שהיא

רק בח ארבע שנים. הצוללת "דקאר" אמנם איננה חדשה, אבל הושקעה בה

עבודה רבה וכסף רב, לחידוש ולשיפוץ, שנעשו בשנה ^{השנייה} ^{השלישית} ~~שנייה~~ ~~שלישית~~ כזוהי יסודית

ביומר; היא עברה איטון ובחינות טכניות גבוהות של האדמיראליות

הבריטית. אני ביקרתי בצוללת "דקאר" לפני שלשה שבועות, עם

סיום האימונים שלהם בפורטסמות, כאשר הם עברו את המיבחן של האדמיראליות

הבריטית. הם עשו לה אותם המיבחנים שהם עושים לצוללות שלהם, ובמשך כמה

שבועות העמידו אותה בכל המיבחנים הדרושים. הצוללת יש לה צוות שהוא

ברמה למעלה מהממוצע הבריטי. הצוות ברובו או בחלקו הגדול, צוללנים

ותיקים וטובים מאוד, מפקד-הצוללת הוא איש מנוסה מאוד.

אלוף ש. אראל:

תכנית-ההפלגה שלה לאחר האימונים היתה, - אני מחזיר
 לים-התיכון - שהכוונה היתה לעבור את כולו בצלילה, הן מטעמי אימונים,
 והן כדי להסתיר, עד כמה שאפשר, את התנועות שלה, כאשר בצלילה הכוונה
 להשתמש בחלקו בשינור ובחלקו בצלילה מוחלטת על מצברים חשמליים.
 העומק בדרך-כלל הוא עומק פריסקופי, כלומר 50 רגל, פרט
 למקרים שבהם ישנן אניות בקירבה, ובמקרה של חשש להתנגשות, היא יורדת
 לעומק של 100 רגל. בשינור העומק הוא 50 רגל, אינה יכולה להפליג
 בשינור בעומק גדול מ-50 רגל.

דבר שני, לגבי האזנה אלחוטית. היא חייבת להאזין רוב
 הזמן כשהיא בעומק פריסקופי, נוסף למקרים בהם היא חייבת לדווח ולמסור
 פרטים על מצבה. במידה ואין לה קשר ואינה יכולה לקיים קשר אתנו
 בזמנים הקבועים מראש, היא חייבת להפסיק לצלול, ולעלות על המים, אינה
 צריכה לצלול בזמן שאין קשר בטוח.

באשר לקצב הדיווח - היא היתה חייבת לדווח לפחות אחת
 לשמונה שעות, על-ידי מיברק, שאינו נוחן פרטים טדוייקים על מיקומה
 ומעשיה, אלא למתן סימן-חיים, הודעה על כל צלילה ועלייה, כלומר, צלילה
 למצב שבו אינה יכולה להאזין, וקבלת אישור על-כך, זאת אומרת על הפסקת
 קשר, קבלת אישור לצרכי צלילה, והודעה על עלייה. חוץ מזה היה הדיווח
 היוטי, בו היא נותנת פרטים מלאים של מקום הימצאותה, מה היא עושה ומה
 בדעתה לעשות.

הקשר היה תקין כל הדרך. היה איחור פעם אחת בשעה בדיווח,
 ואנחנו רק מעריכים שבטביכה היו אניות והיא לא יכלה לעלות. בדרך-כלל
 אנחנו מחכים חצי-שעה עד שעה, אם יש איחור בדיווח, כדי להיות בטוחים
 שזה מקרה, כי ייתכן שהיא מחכה עד שהעבור האנייה, על-מנת שתוכל להוציא
 את האנטנה. פרט למקרה אחד, שבו הקשר היה אחרי חשע שעות, בדרך-כלל,
 מאז צאתה מגיברלטר, היה קשר כל ארבע שעות, שש שעות, ובמקרים מסויימים
 גם שלוש וחמש שעות.

אלוף ש. ארמל:

אלה היו רווחי-הזמן בין ההתקשרויות השונות,

עד ל-25 לחודש. הדינור האחרון המפורט, בו שודר דין-וחשבון מיבצעי אותנטי, היה ב-24 לחודש בשעה 06:00 בבוקר. כל יום בשעה 06:00 בבוקר הייתה מדינות על מקומה. כאן יש לנו מפה של התנועה המסוערת שלה מאז יום חמישי. בחצות-הלילה, בין יום רביעי ליום חמישי, שלחה מיברק-ביקורת רגיל, והנקודה המסוערת לפי הישוב הגתונגים שהיא נחנה לגו, היא בערך נכונה, לא יכולים להיות הבדלים גדולים - (היאור על המפה). למעשה זה היה הקשר המשיגורתי והתקין האחרון.

כעבור שמונה שעות לא הגיע קשר, וכבר ב-25 לחודש הפעלנו חיפושים. ביום חמישי בשעה 12:25 בצהריים, הגיע מיברק-התקשרות אשר נפסק באמצע. זו הייתה התקשרות שהרגיעה אותנו במידה מסויימת, כי המיברק התחיל בתהליך הרגיל: "דקאר" קראה לנו, עזינו לה, שאלה איך שומעים אותה, אמרנו שהיא נשמעת היטב, שאלה אם יש מיברקים עבודה, הודענו שיש מיברק עבודה, וברגע זה נפסק הקשר. עד המקום הזה ההתקשרות היא בקוד בינלאומי, בקבוצת של שלוש אותיות, מהמקום הזה הייתה צריכה לעבור לקוד המיוחד שלנו. וכאן נפסק הקשר. זה לא גרמה לנו טוור ביוהר באותו ברגע, מאחר וזו גרמנה כחלקה טכנית, אבל זה היה כבר בעיצומם של החיפושים. החיפושים התחילו חשע שעות לאחר חצות, לבין ליל רביעי ליום חמישי, והמיברק הזה הגיע כעבור שתיים-עשרה שעות. מאחר שהמיברק לא נגמר, המשיכו בחיפושים, אבל זה בכל-זאת עודד. החיפושים נמשכו כל הזמן.

ביום ששי, בשעה 17:55, כלומר, זמן רב לאחר

המיברק התקין האחרון. וזה כבר היה למעלה משלושים שעות, היא טוב התקשרה באותו קשר, "דקאר" קראה לנו, קיבלה את התשובה, הקשר גרמה שיגורתי, ללא כל חרדה, וזה כבר נראה לנו טוור, כי הם יכלו לדעת שלאחר שלא התקשרו כל-כך הרבה זמן, הפעלנו חיפושים. בכל-זאת, ההתקשרות הייתה שיגורית, וברגע שאמרנו כי יש לנו מיברקים עבודה, הקשר שוב נפסק. אז זה עורר חשד גם

אלוף ש. אראל:

לגבי הקשר הקודם, והחשד הזה נשאר בלבי עד היום הזה. שני המיברקים האלה חשודים בעיני, כי מה ששודר בחלק הראשון, שודר בתהליך של הקוד הבינלאומי, שמות הקריאה של הצוללת, של המיברקה שלנו, לפי האותיות המוסכמים לתהליכי-ההקשרות בינלאומיים. בשני המקרים, כל-אחד שמכיר את החדר שעליו אנחנו עובדים ואת שמות-הקריאה שהם סוכרים ומפורסמים, יכול היה לעשות זאת. ברגע שצריך היה לעבור לשימוש בקוד הישראלי, בתהליך ישראלי - הקשר נפסק. במקרה זה של ההתקשרות השנייה, יומיים לאחר שהצוללת הייתה בבחינת נעדרת, היה מוזר בעינינו שלא הייתה שום נימה של "אטרב'נטי" בקריאה הזאת, ונחשודר חשד בלבי, שאולי מישהו אחד קרא לנו במקום "דקאר". (הער ט. כרמל: לאיזו מטרה?) - אולי כדי להשהות את החיפושים, להטעות לגבי אזור-החיפושים, להרחיב את מרחב האפשרויות של מה שקרה לצוללת. זו השערה שער עכשיו אין לי שום הוכחה ביחס אליה, פרט לכך, שאם "דקאר" שיגרה מיברק עוד ביום ששי בערב, זאת אומרת שהיא הייתה שלמה עד אז, וזה מוזר, כי היא כבר הייתה חסרה לנו במשך יומיים. על-כן, אם קרה משהו, זה קרה רק אחרי יום ששי בערב, או שמישהו אחר שידר במקומה. זו העלומה שאין לה פשר.

כטובן שעל-ידי הדיווחים השיגרתיים כל שש - שטובה שעות לא היה קשה ביוגר לעקוב אחריה, לפחות לא לגי מצוייד כהלכה. אלו העובדות לגבי התנועות והקשר אתה.

הער ט. כנסוב: מה המרחק המשוער שהייתה צריכה לעבור, אילו

המשיכה לנסוע?

אלוף ש. אראל: אם מישהו אחר שידר במקומה, זה יכול להיות מכל

מקום אחר. כדי לדעת מניין מטורים, אם יש חשש

מראש, מטורים האזנה טטתי מחנות וחוקות, ועושים חיטוך, אבל כדי לעשות

זאת, צריך להיות במצב של ציפיה מראש, *אולי אולי* *העניין*.

השר ט. בנטוב:

ביורן ובקפריסין לא הגיעו שוריים אלה?

האלוף ש. אראל:

אנחנו לא יודעים. מסרנו על-כן לאמריקנים,

ומסרנו להם גם את החשודה שלנו, ושאלנו אותם

אם הם בחקירה זמן זמן מאז השירות התקן האחרון של הצוללת, הרבישו באיזו תעבורה בלתי-רגילה באלחוט. הם כמובן לא עונים, ואני לא מניח שהאמריקנים יגידו לנו אם הם חושדים חשד כזה, אם הם יודעים משהו. זה יהיה להם מאוד לא-נעים להודות שהם יודעים כי משהו התבקש בצוללת ישראלית, מבלי לוטר מה הם עושים בגדון. הם לא נתנו תשובה. האמריקנים יחד עם הבריטים, מטתפים בחיפושים, אבל הם לא נתנו אינפורמציה, מה שמעו באותם הימים ברשתות-האלחוט.

כאן לפניכם מפת-החיפושים, כאשר אזור-החיפושים

מחולק לאזור-חיפושים בריטי, אמריקני, יווני וישראלי. בחיפושים

מטתפים מצד חיל-הים: הצוללת "לווייתן", שתי טיינות-הסער החדשות,

בינתיים הגיעה לשם גם ***** המטחתת "יפו" והצוללת "דולפין",

אשר מתקרבות מצד כרתיים. מטתפים בחיפושים מטוסי חיל-האוויר האמריקני

וחיל-האוויר הבריטי. אלה גיזרות-החיפוש כפי שהן חולקו אחר-כך. תנועה

של הצוללת "לווייתן" מסומנת כאן על המפה. אחר-כך לפנות-ערב היא ראתה

שלוש רקטות ירוקות שנוצו כאן, התברר אחר-כך שבמקום נמצא מטוס בריטי

והוא עשה זאת, ולא היה בזה שום קשר עם "דקאר". מטוס שלנו ראה כחם-שמן,

ה"לווייתן" הגיע אליו, אינני בטוח שהמקום נכון, על-כל-פנים, מטוס שלנו

שחב שם ראה את כחם-השמן, אנייה יוונית שעברה במקום לפי דיווח המטוס

הודיעה, לאחר שהחקשרנו אותה, שהיא לא הוציאה שמן. אינני מייחס כל

חשיבות לכחם-השמן הזה, מאחר שבים הטוער הזה כל כמות-שמן הייתה מתפזרת

מהר מאוד. ללא הים הטוער, אני מניח שכל חמש דקות היינו מקבלים ידיעה

אחרת על ארגזים צפים וכל-מיני עצמים אחרים, כי בשטח זה יש תנועה גדולה

של אניות שמסליכות אשפה וכדומה. לא אכנס לכל הפרטים של כל דיווח שבו

נדמה היה שיש משהו.

האלוף ש. אראל:

היה דיווח על משהו שנראה היה כמלבן ארום,
הגיע לשם הליקופטר שהוריד צוללים במקום, לא נמצא שום דבר, זה פשוט
היה ארגז-עץ.

אחסול לפנות-ערב קלטה פאמגוסטה שידור על
גל המצוקה של מצוף-החירות של הצוללת. יש שני מצופי-חירות לצוללת,
שנאשר היא שוקעת, היא טשחררה אותם, והם מסדרים במשך 60 שעות על
מצברים בחדר קבוע משלה, ובקור ידוע משלה. החדר והקור של ה"דקאר"
היו של גאט"ר בהסכם עם האנגלים, שמפורטסמות ועד הגיעה לחיפה השתמשה
בחדר הזה, וכל האגירות בים-ההליכון ידעו על בחדר המצוקה של הצוללת
הזאת, ולו היו שומעים שידור כזה, היו יודעים מי היא. האגירות שלנו
התחילו לשדר מערבית לכרתים. אחסול לפנות-ערב נשמע גל ^{נשק} בחדר
הזה. לא נשמע התוכן שהמצוף של "דקאר" צריך לשדר, אבל סיפרו כאילו
התוכן היה כזה שמוזהה את האנייה. הייתה קריאת אס.א.אס. בקצב, תוך
הפסקה בין שידור לשידור, אבל זה לא נקלט. נקלטה באמיסיה של אנגליה
בחדר זה, בלי זיהוי. זה נקלט בפאמגוסטה, מהכיוון הזה - (מצביע על
המפה).

יש בטחון שזה מצוף-מצוקה של "דקאר"?

השר מ. בנטוב:

לאחר חקירה נוספת, אנחנו כמעט בטוחים.

אלוף ש. אראל:

שידור-המצוקה הזה נשמע כאן במשך שעה-וחצי

בתחנת-אלחוט אחת שלנו בהרצליה. האיש שהאזין לא שמע את השידור, אלא
צפצוף בחדר הזה, בכיוון צפוני. בשעה 9:00 בערב קלטה ניקוסיה שוב
שידור באותו תדר, בו נקלטה קריאת אס.א.אס. באותו קצב עם ההפסקה
הסתוכננת. זה היה אמס, אבל הם לא הצליחו לזהות את קבוצת-המפרות
של השידור. זה כמעט ודאי שזה היה מצוף-המצוקה של "דקאר". הם בדקו
אם יכלה להיות שם צוללת אחרת שלהם, הם לא קיבלו כיוון, הם רק שמעו
את השידור הזה. השידור הזה נשמע במרחק של בערך 60 מייל, ושוב בלי

אלוף ש. אראל:

כיוון, זה היה צריך להיות בערך בסביבה הזאת - (מצביע על המפה) - וזה כמעט ודאי. מצוף-המצוקה מסדר במצב כזה כ-60 שעות על מצברים, ויש להניח שהשידורים האלה שנקלטו אתמול לפנות-ערב ועוד הפעם בשעה 9:00 בערב, היו בסוף ששים השעות של המצברים. ייתכן שהם לא נקלטו לפני-כן מאחר שהם היו רחוקים ומחוץ לטווח. הרוח הגלים בכל הימים האלה היו מכיוון דרום-מערב. הים סוער כל הזמן. יש להניח שהמצוף נסחף מאיפה- שהוא בסביבה הזאת - (מפה) - בכיוון צפוני-מזרחי, וכאשר ^{כ"א} ~~החורב~~ החורב לטווח השמיטה של התחנות האלו - נקלטו השידורים.

השר ס. בנטוב: לא היו אניות בסביבה שיכלו לשמוע את השידורים במשך 60 שעות המצברים?

אלוף ש. אראל: הטיורים שנערכו, נערכו באזורים אלה, וכל

הזמן לא נחגלה שום דבר. גם אם המצוף שידר

60 שעות, אניות בדרך-כלל אינן מאזינות לחדר זה, אלא בעיקר חחנות-^{הנפילה}

~~הנפילה~~. יש לבריטים מטוסים מיוחדים, עם ציוד האזנה לחדר מצוקה, הם

הגיעו רק היום. זאת צריכה להיות חחנת-האזנה כיוונית.

היתה לבו איזושהי תקווה, ותקווה כלשהי יש עוד

גם עכשיו, שמא המצופים האלה מסדרים, לא נותקו, אלא שהצוללח צפה ללא

שליטה והיא הפעילה בעצמה את המצופים האלה כמכשיר-חירום. ייתכן שרצתה

לתת אזעקה כאשר היא ראתה שהיא נסחפת, או ייתכן שהם הרגישו שהם מתקרבים

יותר-מדי לחוף הסורי. כל האזור הזה החל מאתמול בערב ועד עכשיו נטרק

על-ידי שבע אניות ושתי הספינות המהירות החדשות שלצו. גייסנו גם שתי

אניות-סוחר שיצאו מסיפה, והעמסנו עליהן גם ציוד-הצלה, גם ציוד רפואי

וגם ציוד-אמוראיים. המעבורת "דן" הופגתה לאזור זה וגם האנייה "פלמ'ח".

במשך הלילה והיום טרקו את האזור הזה שבע אניות, ארבעה מטוסים של חיל-

האוויר ומטוסים בריטיים. הנאי-הראות אינם טובים, מזג-האוויר קשה שם,

והסיכוי שהצוללת עצמה צפה באזור זה קלוש ביותר, כי אז היתה צריכה להחגלות ברדאר של אחת האוניות האלו. המצוף עצמו, סביר שהוא צף כאן ועדיין לא נתגלה, וקשה מאוד ביים סוער לגלות מצוף. וראוי שחשוב ביותר לגלות את המצוף הזה ולהרים אותו, כדי שתהיה הוכחה סופית שזה המצוף של "דקאר" ובזה איגבי בטוח שלצליח, כי עד עכשיו לא גילו אותו. החיפושים בשאר השטחים נמשכים, בעיקר מתוך תקווה שטא יימצא על-פני המים איזשהו סימן. באזור ישנן גם שלוש אניות אמריקניות. עומק-הים ברוב השטח הזה הוא 2 קילומטר, וזה עמוק מאוד, ובחלקים אחרים - קילומטר אחד. כמובן שהיום הסיכויים הרבה יותר קלושים, וכל שעה שעוברת - הסיכויים קלושים עוד יותר.

השר מ. בנטוב: כמה זמן האנשים יכולים להישאר בצוללת במצב-

חדים ?

אלוף ש. אראל: האנשים יכולים להחזיק מעמד למעשה שלושה ימים,

אבל הבעיה היא אם הצוללת נמצאת במצב חקין ואם היא שולטת על עצמה. אם היא בסדר, לא ייתכן שהיא צוללת כל הזמן ואינה עולה. ברבע שהיא יודעת שאין לה קשר, היא חייבת לעלות, כדי שאפשר יהיה למצוא קשר אחר. היא לא יכולה ^{לשבת} ~~לשבת~~ במים, ללא שליטה, ואז - או שהיא צוללת או שהיא עולה. אם הטכונות אינן עובדות - אינה יכולה להחזיק מצב מאוזן בעומק, והיא שוקעת. העומק הבטוח שלה הוא 350 רגל, וזה ^{עם מניפולציות} ~~היא יכולה~~ ^{לשבת} ~~לשבת~~ במים. אם היא יורדת לעומק של 700 רגל, שם יש לחץ של 20 אטמוספירות, היא נמנעת, מאידך, אינה יכולה לרחף במים. אם היא בקילוגרם אחד כבדה יותר ממסקל המים, היא שוקעת.

באשר לאפשרויות היחלצות של האנשים, - יש לצוללת

אמצעי-היחלצות מסוכללים יותר מאשר יש לבריטים בצוללות אלה, מאחר שאנו היחקנו בה מיתקנים מיוחדים, אבל כל המיתקנים האלה טועילים רק כאשר הצוללת שוקעת על קרקעית-הים בעומק רדוד, אפילו אם זה 100 מטר.

אלוף ש. אראל:

עד לעומק של 100 - 150 מטר, היא נשארה על הקרקעית, ואז היה סיכוי לאנשים להיחלץ. אבל בכל מקום שהיא היתה, אם היא שקעה, היא שקעה בעומק גדול מאוד.

היו"ר השר י. בורג: מה יש למצרים בסביבה הזאת?

אלוף ש. אראל: לפי הידיעות שלנו, המצרים לא יצאו מסביבות

אלכסנדריה. אני מוציא מכלל אפשרות שהיתה

התנכלות מצריה. מזג-האוויר היה כזה, שכל הימים אי-אפשר היה לשוט,

והצוללת היא כל הזמן בצלילה. לגבי אפשרויות טכניות של פגיעה

בצוללת, אפשרות כזאת יכולה להיות או לצוללת אחרת או למשחתת סובייטית

שפגעה בטורפדו. אם פוגעים בצוללת בטורפדו כאשר היא בצלילה, שום

סימן לא נשאר. הפגיעה אינה מפרקת את הצוללת, כך שחלקים יכולים

לצוף. פגיעת טורפדו מבקעת את גוף-החץ וזה צוללת מתמלאה מים, אבל

הצוללת אינה נפתחת בצורה כזאת, שיכולים לצוף & דברים.

יש אפשרות כלשהי, שהיא ללא כוונה מוקדמת

נחקלה בכוחות סובייטיים, והסובייטים אולי חששו שפה יש צוללת שתוקפת

אותם. אלו רק השערות.

אם השידור האחרון הזה, מיום ששי, היה שלה, -

אז היא לא טבעה עד יום ששי בערב, ואז נשאלת השאלה: מדוע במשך יומיים

היא לא צפה ולא שידרה, כאשר היא יודעת שיומיים שלמים כל העולם מחפש

אותה? זה סוזר מאוד. ומדוע אחרי זה ישרו כאילו לא היה שום דבר

בלתי-תקין? אחרי שיומיים לא היה לה קשר תקין, היא מתקשרת, קוראת

למיפקדה, שואלת אם יש מיברקים עבורה ולא יותר. השידורים האלה עלולים

להיות שידורי-הטעיה. אלה שידורים בחדר מסויים. לגבי השידור של יום

ששי אחה"צ, קלט אותה אלחוטן צעיר, ובכמובן אחר שהוא ידע שזה יומיים

מחפשים אחרי "דקאר", הוא הזעיק את מי שיכול היה להזעיק, כל השידור.

במשך 20 שניות, ובשלב האחרון הספיק אלחוטן וחיק, רב-טל, לזהות את

אלוף ש. אראל:

השידור, ובחקירה שחקרתי אותו הוא אמר שהיד היתה משונה. האלחוטנים בדרך-כלל מבחינים ביד המסורה, יש להם תכונה לגלות לפי קצב השידור. האלחוטן הצעיר אמר, שזה לא עשה רושם, הרב-סמל הוזהב חושב שהשידור לא היה רגיל, זה לא היה הקצב המקובל של שידור רגיל מ"דקאר". השידור לא הוקלט.

אולי אני מבזים בהכוונה לחשד הזה, אבל יש

חשד מטויים.

האם יש איזושהי אפשרות לגלות שריד בעומק כזה?

השר מ. בנטוב:

לאמריקנים יש ציוד שהם השתמשו בו כאשר יצאו

אלוף ש. אראל:

לחפש את הפצצה האטומית שאבדה להם בחוף

פורטוגל. במכשירים אלקטרוניים אין אפשרות לחפש בעומקים כאלה. יש

להם צוללות מיוחדות לירידה לעומק גדול, והם השתמשו בהן, כפי שאמרתי,

לגילוי הפצצה האטומית בחוף-פורטוגל.

אני מודה לך. יתן אלהים והכל יהיה בסדר.

היו"ר השר י. בורג:

הישיבה ננעלה בשעה 14:30

=====